

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

31 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judecători - Timofti Vladimir, Nicolaev Ghenadie, Alerguș Constantin și Moraru Petru

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Sandu Serghei în numele inculpaților Cumpătă Sergiu și Garghel Igor, de către avocatul Andriuța Violeta în numele inculpatului Bulgac Victor și de către avocatul Bobeica Vasile în numele inculpatului Mitrofan Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2016, în cauza penală privindu-i pe

Bulgac Victor XXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în r-nul Soroca, s. Racovăț;

Cumpătă Sergiu XXXX, născut la XXXXX, originar din r-nul Ungheni, s. Cornești, domiciliat în r-nul Soroca, s. Racovăț;

Garghel Igor XXXXX, născut la XXXXXX, originar și domiciliat în r-nul Soroca, s. Racovăț;

Mitrofan Ion XXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în r-nul Soroca, s. Racovăț.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 04.03.2014 – 04.03.2015 (prima instanță);
2. 23.03.2015 – 22.06.2016 (instanța de apel);
3. 05.09.2016 – 31.01.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 04 martie 2015, Bulgac Victor XXXX, Cumpătă Sergiu XXXX, Garghel Igor XXXX și Mitrofan Ion XXXX au fost recunoscuți

cuplabili și condamnați pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare, pe art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal la 5 ani închisoare.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, fiecărui din ei definitiv spre executare fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii pe termen de șase ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă în mărime de 30000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că în ziua de 09 august 2013 pe la orele 16.00, aflându-se în curtea gospodăriei lui Bulgac Victor, acționând cu intenție și de comun acord, încălcând grosolan ordinea publică, prin abordarea unei ținute lipsită de pudoare, cu profitarea de expresii indecente exprimată printr-o vădită lipsă de respect față de societate, manifestată prin necuviință, neobrăzare, și agresivitate, fără nici un motiv, l-au legat pe Lupașcu Timofei cu un fir metalic de un pilon de beton, imobilizându-i membrele superioare, cauzându-i conform raportului de expertiză medico - legală nr. 230 A din 19 noiembrie 2013 vătămări corporale medii cu o pierdere permanentă a capacității de muncă în volum de 10% sub formă de sindrom carpian bilateral, bloc moderat - sever de conducere, plexopatie posttraumatică pe stânga cu paraliză siatală pe stânga, produse prin mecanism de presiune îndelungată cu obiecte contodente cu o suprafață de impact limitată, ce au condiționat o pierdere permanentă a capacității de muncă, după care prin umilință l-au impus să emită sunete de animale, să plângă și să-i roage să-l elibereze.

Aceste acțiuni ale inculpaților Bulgac Victor, Cumpătă Sergiu, Garghel Igor și Mitrofan Ion au fost încadrate în baza:

- art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, după semnele calificative: *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, ce nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, fie de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă, săvârșită de două sau mai multe persoane;*

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, după semnele calificative: *huliganismul – adică acțiuni intenționate ce încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite de către două sau mai multe persoane.*

3. Sentința menționată a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. avocatul Gagiș Ion cu inculpatul Bulgac Victor, prin care au solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare;

În motivarea cerințelor sale avocatul Gagiș Ion a invocat următoarele aspecte:

- în acțiunile lui Bulgac Victor nu se întrunesc elementele infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal;

- instanța a apreciat neobiectiv și unilateral în favoarea acuzării, probele administrate

pe caz;

- urma să aprecieze critic depozițiile părții vătămate Lupașcu Timofei, a cărei intenție este îndreptată spre răzbunare în legătură cu un conflict produs anterior între ei.

3.2. avocatul Sandu Serghei cu inculpații Garghel Igor și Cumpătă Sergiu, prin care au solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare;

În motivarea cerințelor sale avocatul Sandu Serghei a invocat următoarele aspecte:

- în acțiunile lui Garghel Igor și Cumpătă Sergiu nu se întrunesc elementele infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal;

- la materialele dosarului lipsesc suficiente probe ce le-ar demonstra vinovăția acestora;

- hotărârea de condamnare se bazează în exclusivitate pe declarațiile victimei Lupașcu Timofei și soția sa, chiar dacă ei manifestă un interes ascuns de a-i pedepsi, în vederea recuperării pretinsei daune materiale;

- raportul de expertiză medico-legală este neîntemeiat;

- lipsesc probe verbale ce ar dovedi comiterea faptelor imputate.

3.3. avocatul Olșanski Alexandr, a cărui apel a fost preluat de avocatul Mardari Iosif în numele inculpatului Mitrofan Ion prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare;

În motivarea cerințelor sale avocatul Sandu Serghei a invocat următoarele aspecte:

- urmează a fi audiați martorii Cebotari Adriana, Ceban Galina și Braniște Ana;

- inculpatul Mitrofan Ion nu a comis fapta imputată lui;

- cauza a fost examinată superficial și neobiectiv;

- acuzarea nu a prezentat probe suficiente ce ar demonstra incontestabil vinovăția inculpaților în faptele imputate ca infracțiune;

- instanța și-a bazat soluția în exclusivitate pe declarațiile lui Lupașcu Timofei și a soției sale, ce sunt cointeresați de pronunțarea unei soluții de condamnare, în legătură cu relațiile ostile stabilite între ei;

- nu a apreciat critic declarațiile depuse de martorii colaboratori de poliție Boldescu Serghei și Zgherbaci Serghei căroră, deși li-a fost cunoscut despre pretinsa faptă, nu au reacționat în modul stabilit de lege, ceea ce a dus la sesizarea întârziată a OUP, abia la data de 17 octombrie 2013, chiar dacă se pretinde că fapta a avut loc la 09 august 2013;

- nu au fost pe deplin motivate depozițiile expertului legist cu privire la aparența vătămarilor corporale;

- urmau a fi delimitate acțiunile fiecărui din inculpați în faptele pretinse a fi comise și urmările produse ca rezultat.

3.4. Ulterior, avocatul Mardari Iosif în numele inculpatului Mitrofan Ion, a depus apel suplimentar, solicitând admiterea acestuia alăturat de apelul inițial depus de avocatul Olșanski Alexandr, cu reluarea cercetării judecătorești în vederea audierii martorilor

Cebotari Adriana, Ceban Galina, Mitrofan Maria și Braniște Ana, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2016, apelul avocatului Gagiu Ion cu inculpatul Bulgac Victor, al avocatului Sandu Serghei și inculpații Garghel Igor și Cumpătă Sergiu, al avocatului Olșanski Alexandr și cel suplimentar al avocatului Mardari Iosif în numele inculpatului Mitrofan Ion au fost respinse ca nefondate, fiind menținută sentința Judecătoreiei Soroca din 04 martie 2015.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că sentința este fondată și motivată, iar probele verbale și cele scrise administrate în prezenta cauză, ce au servit obiect de cercetare judecătorească atât în instanța de fond, cât și cea de apel, denotă cu certitudine prezența în acțiunile inculpaților a elementelor celor două componente de infracțiune și anume: „huliganismul” prevăzut de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, manifestat prin acțiuni intenționate ce încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite de către două sau mai multe persoane și „vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății”, prevăzută la art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, cu o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă, săvârșită de două sau mai multe persoane.

Mai reține că baza probantă administrată în prezenta cauză, denotă caracterul infracțional al faptelor comise de către inculpați, iar nerecunoașterea de către ei a vinovăției nu este altceva decât o poziție de apărare manifestată prin încercarea evitării răspunderii și pedepsei penale pentru fapta comisă. Totodată, comportamentul postfaptic manifestat de către inculpați prin solicitarea insistentă de a nu fi divulgați, întrucât vor achita cheltuielile pentru tratament suportate de partea vătămată, cu atât mai mult le denotă vinovăția.

Lipsesc temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea depozițiilor făcute de către partea vătămată Lupașcu Timofei ce coroborează cu depozițiile colaboratorilor de politie Boldescu Serghei și Zgherbaci Serghei și a medicului legist Rusu Nicolae care a confirmat mecanismul apariției vătămarilor corporale ca rezultat al acțiunilor descrise de către victimă, excluzând apariția acestora ca rezultat al lovirii cu sau de corp bont sau contodent.

A mai menționat instanța de apel că în ce privește lipsa martorilor oculari a evenimentelor produse, aceasta nu poate constitui temei de achitare a inculpaților, de rând ce acțiunile lor huliganice au fost constatate de alte probe din dosar, or însăși locul unde s-a produs fapta, în raport cu comportamentul manifestat de inculpați și conștientizarea de către ei, că aceasta ar putea fi cunoscută publicului, denotă prezența în acțiunile lor a componentei infracțiunii de huliganism.

Totodată, starea sănătății părții vătămate de îndată după cele întâmplate, și-a găsit deplină confirmare prin declarațiile soției sale Lupașcu Valentina și a medicului de familie Mitrofan Maria, ce confirmă adresarea neîntârziată după ajutor medical, ca rezultat al înrăutățirii sănătății.

A statuat că depozițiile cet. Cebotari Adriana în calitate de martor nu pot predomina asupra cumulului probelor nominalizate, precum nici nu pot fi luate în considerație drept probe ce ar demonstra nevinovăția inculpaților, constituind doar o încercare de a le construi un „alibi” neconfirmat prin alte date obiective, cu atât mai mult, că în ziua faptei se sărbătorea o sărbătoare creștină, iar potrivit acesteia, în aceste zile inculpații nu lucrau la ea.

În același rând, necunoașterea de către cet. Ceban Galina, despre conflictul ce a avut loc dintre victimă și inculpați, precum și faptul, că nu i-a văzut servind împreună, nu constituie o probă directă ce ar confirma pretinsul „alibi”, or, faptele au derulat cu totul în altă parte, în lipsa acestei, declarațiile ei neconstituind o probă utilă pentru confirmarea nevinovăției făptuitorilor.

Instanța de apel a mai reținut că sesizarea întârziată de către victimă a organelor de drept în vederea pornirii urmăririi penale, este justificată prin dorința lui de a soluționa problema pe cale amiabilă, prin recuperarea cheltuielilor pentru tratament, inclusiv ținând cont de relațiile de rudenie cu Bulgac Victor, fapt ce nu poate fi interpretat ca o pretinsă tentativă de estorcare a banilor, constituind un drept garantat al victimei infracțiunii de a beneficia de repararea daunelor suportate ca rezultat al infracțiunii.

Totodată, a specificat că introducerea unor corectări în certificatul medical pe numele victimei, nu influențează în careva mod asupra constatării vinovăției inculpaților, ea confirmându-se prin cumulul de probe administrate pe caz, din rândul celor nominalizate mai sus.

A mai indicat corectitudinea sentinței de condamnare adoptată în cazul celor patru inculpați. Reținând interpretarea corectă de către instanța de fond la adoptarea sentinței, a normelor de drept penal, aplicabile cazului din speță, fiind dată o apreciere obiectivă a împrejurărilor faptice a cauzei în raport cu aspectele de drept penal ce reflectă elementele caracteristice a laturii obiective și celei subiective a componentelor de infracțiune menționate mai sus.

Instanța de apel a reținut că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond dispunând executarea reală de către inculpați a pedepsei închisorii, a dat deplină eficacitate prevederilor art. art. 61 și 75 Cod penal, ce se referă la scopul pe care îl urmărește privind restabilirea echității sociale și corectarea celor vinovați, întru prevenirea săvârșirii de către ei a altor fapte penale. Totodată, instanța a ținut cont și de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale cum sunt gravitatea și caracterul prejudiciabil a faptei penale, atitudinea făptuitorilor față de cele săvârșite și urmările survenite în aspectul nerecunoașterii vinei și lipsei unei căințe sincere, personalitatea

inculpaților care la locul de trai se caracterizează satisfăcător, manifestând o atitudine indiferentă față de faptele comise și urmările survenite la victimă, necontribuind la recuperarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune, chiar dacă acesta a suportat cheltuieli în legătură cu tratamentul medical.

În lipsa circumstanțelor atenuante precum și a celor agravante, instanța corect a concluzionat, că corectarea inculpaților este posibilă numai prin izolarea lor de societate, considerând, că pedeapsa închisorii va contribui efectiv la conștientizarea de către ei a faptelor comise și prevenirea comiterii lor pe viitor, astfel fiind asigurat scopul pedepsei penale, inclusiv cel de restabilire a echității sociale prin satisfacția adusă victimei ca rezultat al condamnării făptuitorilor.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. avocatul Sandu Serghei în numele inculpaților Cumpătă Sergiu și Garghel Igor, prin care a solicitat casarea deciziei atacate și a sentinței, cu emiterea unei noi hotărâri de achitare a inculpaților.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele aspecte:

- instanța de fond și cea de apel au dat o apreciere eronată probelor, acestea fiind interpretate greșit, precum și nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a pricinii;

- ambele instanțe nu au intrat în esența cauzei, au examinat pricina într-un mod unilateral, care s-au axat doar pe argumentele părții acuzării, iar argumentele apărării au fost trecute cu vederea;

- nu au fost identificați martori oculari ai evenimentelor din ziua incidentului, or, în acea zi a fost zi de sărbătoare religioasă și de odihnă, astfel că în acea zi mulți vecini sau alte persoane trebuiau să observe sau să audă incidentul;

- evenimentele descrise de partea vătămată, sunt rezultatul imaginației și invențiilor sale, or, conform declarațiilor acestuia, la acel moment era în stare de ebrietate;

- nu a fost probată aplicarea violenței în privința părții vătămate;

- partea acuzării urma să rețină și să cerceteze numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența infracțiunii;

- faptele incriminate lui Cumpătă Sergiu și Garghel Igor nu și-au găsit confirmare;

- în cadrul cercetării judecătorești au fost audiați martori care au combătut declarațiile părții vătămate, martorilor și alte probe ale acuzării;

- soluțiile ambelor instanțe se întemeiază pe declarațiile colaboratorilor de poliție, care în loc să acționeze în sensul atragerii la răspundere a făptuitorilor, aceștia s-au limitat doar la mențiunile făcute de presupusa parte vătămată, pentru a nu fi atrași la răspundere pentru inacțiune;

- infracțiunea imputată inculpatului Cumpătă Sergiu și Garghel Igor, nu are la bază probe, precum și nu este demonstrată intenția acestora la comiterea infracțiunilor imputate;

- chiar dacă s-ar admite că acest comportament a avut loc, atunci suntem în prezența unei tentative, dar nu a infracțiunii consumate;

- de către instanțele ierarhic inferioare a fost încălcat în totalitate principiul individualizării răspunderii și pedepsei penale;

- instanțele nu au examinat și soluționat cauza penală într-un mod complet și obiectiv, ci doar au numit o pedeapsă egală pentru toți presupușii participanți;

- instanțele ierarhic inferioare nu au luat în considerație personalitatea inculpaților, situația familială a acestora, precum și că Cumpătă Sergiu are la întreținere copii minori.

5.2. avocatul Andriuța Violeta în numele inculpatului Bulgac Victor, prin care a solicitat casarea deciziei atacate și a sentinței, cu emiterea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele aspecte:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel;

- instanța de apel a dat o apreciere incorectă probelor din dosar;

- instanța de apel nu s-a expus, nu a cercetat și nu a apreciat la justa valoare probele expuse în apelul apărării, care dovedesc cu certitudine nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate;

- motivarea instanței de fond reprezintă doar niște versiuni din oficiu înaintate de instanță în defavoarea inculpatului, care nu au niciun suport probatoriu;

- instanța de apel nu s-a expus, nu a cercetat și nu a apreciat la justa valoare probele care dovedesc nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate;

- instanța de apel a dat prioritate nefondată probelor acuzării în detrimentul probelor apărării, care demonstrează nevinovăția inculpatului;

- instanțele ierarhic inferioare au făcut trimitere la o probă care nu există de fapt, și anume la Raportul de expertiză medico-legală nr. 230 A din 19 noiembrie 2013, pe când la materialele dosarului există doar Raportul de expertiză medico-legală nr. 595 din 07 octombrie 2013;

- nici Raportul de expertiză medico-legală și nici raportul de examinare medico-legală nu poate fi apreciat drept o probă pertinentă, deoarece partea vătămată a fost examinată de medic abia peste aproximativ o perioadă de 2-3 luni de la data când s-a comis presupusa infracțiune, moment în care vătămrile corporale puteau să apară și în alte circumstanțe;

- potrivit pct. 6 din Regulamentul Ministerului Sănătății nr. 199 din 27 iunie 2003, privind aprecierea medico-legală a gravității vătămării corporale în cazul efectuării expertizei medico-legale a gravității vătămărilor corporale se întocmește „Raport de

expertiză medico-legală”, iar în caz de examinare medico-legală la solicitarea organelor de drept sau la cererea persoanei vătămate – „Raport de examinare medico-legală”;

- în acțiunile lui Bulgac Victor nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate;

- locul comiterii infracțiunii nu este un loc public;

- nu s-a demonstrat care a fost rolul lui Bulgac Victor în comiterea infracțiunilor, cum a acționat la săvârșirea infracțiunii, a participat la imobilizarea victimei de stâlp sau nu;

5.3. avocatul Bobeica Vasile în numele inculpatului Mitrofan Ion, prin care a solicitat casarea deciziei atacate și a sentinței, cu emiterea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele aspecte:

- instanțele ierarhic inferioare au examinat cauza superficial și neobiectiv, dat fiind faptul că inculpatul nu a comis faptele imputate;

- acuzarea nu a prezentat probe suficiente ce ar demonstra incontestabil vinovăția inculpaților în faptele imputate;

- instanța de apel și-a bazat soluția în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate și a soției sale ce sunt cointeresați de pronunțarea pe cazul dat a unei soluții de condamnare, în legătură cu relațiile ostile dintre ei;

- nu a dat o apreciere critică declarațiilor depuse de martorii colaboratori de poliție Boldescu Serghei și Zgherbaci Serghei, cărora, deși le-a fost cunoscut despre pretinsa faptă, nu au reacționat în modul stabilit de lege, ceea ce a dus la sesizarea întârziată a OUP la 17 octombrie 2013, chiar dacă se pretinde că fapta a avut loc la 09 august 2013;

- nu s-a dat o argumentare motivată depozițiilor date de expertul legist cu privire la aparența vătămarilor corporale;

- acțiunile inculpatului urmând a fi calificate drept contravenție prevăzută de art. 78 Cod contravențional.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul Ghervas Iurie, a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitând declararea inadmisibilității acestora, din motiv că soluția instanțelor ierarhic inferioare referitor la categoria și mărimea pedepsei, a fost adoptată în strictă conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal.

A indicat că recurenții își motivează contestațiile prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probatoriu nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Mai relatează că instanțele ierarhic inferioare just au constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și, corespunzător, corect au încadrat acțiunile făptuitorilor în baza art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Sușține că alegațiile avocatului Andriuța V. precum că instanțele și-au bazat soluțiile pe raportul de expertiză medico-legală nr. 230 din 19 noiembrie 2013, care la materialele dosarului lipsește, nu corespund realității și sunt eronate, or, la (f. d. 35 vol. I), se regăsește raportul dat.

7. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal lărgit constată, că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursurilor declarate de recurenți, aceștia invocă temeiurile de recurs, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) și 12) Cod de procedură penală, și anume că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.”*

Astfel, Colegiul penal lărgit raportând aceste temeiuri invocate de recurenți la textul deciziei contestate, relevă că acestea nu se confirmă și că instanța de apel la judecarea apelurilor, a respectat prevederile art. 412, 413, 414 Cod de procedură penală și corect și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelurilor și menținerea sentinței.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelurile, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, celor cercetate în cadrul ședinței instanței de apel, ajungând la concluzia că sentința atacată urmează a fi menținută fără modificări.

7.1. În privința criticilor recurenților, prin care aceștia manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către prima instanță și instanța de apel, indicând că *„instanța de fond și cea de apel au dat o apreciere eronată probelor, acestea fiind interpretate greșit, precum și nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a pricinii; partea acuzării urma să rețină și să cerceteze numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența infracțiunii; instanța de apel a dat o apreciere incorectă probelor din dosar; instanța de apel nu s-a expus, nu a cercetat și nu a apreciat la justa*

valoare probele expuse în apelul apărării, care dovedesc cu certitudine nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate; motivarea instanței de fond reprezintă doar niște versiuni din oficiu înaintate de instanță în defavoarea inculpatului, care nu au niciun suport probatoriu; instanța de apel nu s-a expus, nu a cercetat și nu a apreciat la justa valoare probele care dovedesc nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate; acuizarea nu a prezentat probe suficiente ce ar demonstra incontestabil vinovăția inculpaților în faptele imputate”, Colegiul penal lărgit atestă că nu sunt întemeiate, or, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, dat fiind că întregul volum de muncă depus de către organul de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării reciproce dintre ele.

Însă, cu referire la faptul dacă aprecierea probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs explică recurenților că la etapa judecării recursului ordinar nu se analizează de instanță conținutul mijloacelor de probă, nu se dă o nouă apreciere materialului probator și nu se stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită apreciere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice invocate de recurenți, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțe, corectitudinea condamnării inculpatului de învinuirea imputată acestuia prin rechizitoriu.

Totodată, pe aceeași linie de considerente se specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurenți, Colegiul penal, verificând suplimentar materialele dosarului, specifică că judecând apelurile instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod

de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpații au săvârșit infracțiunile nominalizate în circumstanțele descrise în actul de sesizare a instanței.

În desfășurarea acestei idei, instanța de recurs specifică că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelurilor declarate, cu menținerea sentinței prin care Bulgac Victor, Cumpătă Sergiu, Garghel Igor și Mitrofan Ion au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) și 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

7.2. În privința criticilor recurențelor, prin care aceștia au indicat că *„ambele instanțe nu au intrat în esența cauzei, au examinat pricina într-un mod unilateral, care s-au axat doar pe argumentele părții acuzării, iar argumentele apărării au fost trecute cu vederea; instanța de apel a dat prioritate nefondată probelor acuzării în detrimentul probelor apărării, care demonstrează nevinovăția inculpatului; instanța de apel și-a bazat soluția în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate și a soției sale ce sunt cointeresați de pronunțarea pe cazul dat a unei soluții de condamnare, în legătură cu relațiile ostile dintre ei”*, Colegiul penal lărgit reține că aceste motive sunt neîntemeiate și constituie opinia subiectivă a recurenților, or, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conform rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

La soluționarea cauzei, instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat cauza sub toate aspectele, probele prezentate de părți, verificându-le și apreciindu-le just, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor.

Instanțele ierarhic inferioare au făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză argumentând detaliat respingerea probelor ce au fost administrate în suportul nevinovăției aduse inculpaților în prezenta cauză.

Astfel, toate probele prezentate și invocate au primit o apreciere la justa valoare, concluziile făcute rezultă din materialul factologic acumulat în cauză.

Prin urmare, argumentele recurentului cu privire la aprecierea incorectă a probelor, cât și neaprecierea acestora multilateral și obiectiv, nu au nici un suport legal, or, potrivit art. 24 Cod de procedură penală *„instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor.*

Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.”

7.3. Cu referire la motivele invocate în recursul avocatului Sandu Serghei în numele inculpaților Cumpătă Sergiu și Garghel Igor, precum că „*nu au fost identificați martori oculari ai evenimentelor din ziua incidentului, or, în acea zi a fost zi de sărbătoare religioasă și de odihnă, astfel că în acea zi mulți vecini sau alte persoane trebuiau să observe sau să audă incidentul; evenimentele descrise de partea vătămată, sunt rezultatul imaginației și invențiilor sale, or, conform declarațiilor acestuia, la acel moment era în stare de ebrietate*”, Colegiul penal lărgit la fel, le apreciază critic, or, instanța de apel în decizia sa (f. d. 227 – 228, vol. II), corect a reținut că lipsa martorilor oculari a evenimentelor produse, nu poate constitui temei de achitare a inculpaților, de rând ce acțiunile lor huliganice au fost constatate de alte probe din dosar, or, însăși locul unde s-a produs fapta, în raport cu comportamentul manifestat de inculpați și conștientizarea de către ei că aceasta ar putea fi cunoscută publicului, denotă prezența în acțiunile lor a componentei infracțiunii de huliganism.

Mai mult ca atât, acțiunile infracționale ale inculpaților este și starea de fapt în care s-a aflat partea vătămată după producerea evenimentelor, confirmată prin Raportul de expertiză medico-legală nr. 320 A din 19 noiembrie 2013 (f. d. 35, vol. I), prin care în urma examinării medico-legală a cet. Lupașcu Timofei anul nașterii 1962 s-a determinat sindrom carpian bilateral, bloc moderat-sever de conducere, plexopatie postraumatică pe stânga cu pareză distală pe stânga care s-a produs prin mecanism de presiune îndelungată cu obiect contodont cu suprafața limitată, poate data din 09 august 2013 condiționează o pierdere a capacității de muncă în volum mai mare de 10% și se califică ca vătămare corporală medie.

Totodată, Colegiul penal lărgit reține ca pur declarative și motivele recurentului precum că „*nu a fost probată aplicarea violenței în privința părții vătămate; faptele incriminate lui Cumpătă Sergiu și Garghel Igor nu și-au găsit confirmare; în cadrul cercetării judecătorești au fost audiați martori care au combătut declarațiile părții vătămate, martorilor și alte probe ale acuzării; infracțiunea imputată inculpaților Cumpătă Sergiu și Garghel Igor, nu are la bază probe, precum și nu este demonstrată intenția acestora la comiterea infracțiunilor imputate*”, or, aceste motive sunt neîntemeiate și constituie opinia subiectivă a recurentului, dat fiind faptul că atât prima instanță în sentință (f. d. 66, vol. II), cât și instanța de apel în decizia sa (f. d. 225 - 229, vol. II), corect au constatat că vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate, este confirmată prin declarațiile părții vătămate, care au fost consecutive atât la faza urmăririi penale (f. d. 46, vol. I), cât și în cadrul primei instanțe (f. d. 232 - 234,

vol. II), fiind susținute și în cadrul proceselor-verbale de confruntare cu inculpații (f. d. 113, 114, 115, 120, vol. I), precum și de raportul de expertiză medico-legală nr. 230 A din 19 noiembrie 2013, prin care a fost confirmată prezența leziunilor corporale la partea vătămată Lupașcu Timofei (f. d. 35, vol. I), care în coroborare cu celelalte probe administrate la cauza penală, cercetate în prima instanță, verificate și în instanța de apel, prin prisma prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, cât și restul probelor la care s-au referit instanțele ierarhic inferioare, au demonstrat incontestabil vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) și 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Or, baza probantă administrată în prezenta cauză, denotă caracterul infracțional al faptelor comise de inculpați, iar nerecunoașterea de către ei a vinovăției nu este altceva decât o poziție de apărare manifestată prin încercarea evitării răspunderii și pedepsei penale pentru fapta comisă. Totodată, comportamentul post faptic manifestat de către inculpați prin solicitarea insistentă de a nu fi divulgați, întrucât vor achita cheltuielile pentru tratament suportate de partea vătămată le denotă incontestabil vinovăția.

Astfel fiind, reieșind din conținutul materialelor dosarului, și anume proceselor-verbale de confruntare între martorul Lupașcu Valentina și inculpați, se atestă incontestabil divergențele între declarațiile date de inculpați, având scop de eschivare de la răspunderea penală, și anume inculpatul Mitrofan Ion a indicat că *fiind chemat la Primărie, nu a văzut-o pe Lupașcu Valentina* (f. d. 116, vol. I), inculpatul Garghel Igor, a relatat că *la Primărie de către ofițerul de sector nu a fost chemat* (f. d. 117, vol. I), iar inculpatul Cumpătă Sergiu, a menționat că *la Primărie l-a văzut doar pe Lupașcu Timofei, pe soția acestuia Lupașcu Valentina, nu a văzut-o în acea zi* (f. d. 119, vol. I), pe când inculpatul Bulgac Victor, a mărturisit că *la Primărie a fost împreună cu Garghel Igor, Mitrofan Ion și Cumpătă Sergiu, unde se afla Lupașcu Timofei cu soția sa Lupașcu Valentina* (f. d. 118, vol. I).

Prin urmare, este evident că în momentul întrunirii părții vătămate cu inculpații, partea vătămată Lupașcu Timofei, a dorit soluționarea cauzei pe cale amiabilă, solicitându-le inculpaților Bulgac Victor, Cumpătă Sergiu, Garghel Igor și Mitrofan Ion să-l despăgubească pentru prejudiciul material ce l-a suportat, la ce ultimii au căzut de acord, însă nu și-au onorat promisiunea.

În această ordine de idei, plauzibil instanța de apel a menționat că lipsesc temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea depozițiilor făcute de către partea vătămată Lupașcu Timofei ce coroborează cu depozițiile colaboratorilor de poliție Boldescu Serghei și Zgherbaci Serghei și a medicului legist Rusu Nicolae, care a confirmat mecanismul apariției vătămarilor corporale ca rezultat al acțiunilor descrise de către victimă, excluzând apariția acestora ca rezultat al lovirii cu sau de corp bond sau contodent.

Nu poate fi reținut nici argumentul avocatului inculpaților Cumpătă Sergiu și Garghel Igor, Sandu Serghei, precum că *„chiar dacă s-ar admite că acest comportament a avut loc, atunci suntem în prezența unei tentative, dar nu a infracțiunii consumate”*, or, potrivit art. 27 Cod penal se consideră tentativă de infracțiune acțiunea sau inacțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea unei infracțiuni dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit menționează în speța dedusă judecății făptuitorii și-au adus acțiunile până la capăt producându-se efectul urmărit, fapt ce se confirmă prin Raportul de expertiză medico-legală nr. 320 A din 19 noiembrie 2013 (f. d. 35, vol. I), prin care în urma examinării medico-legală a cet. Lupașcu Timofei anul nașterii 1962 s-a determinat sindrom carpian bilateral, bloc moderat-sever de conducere, plexopatie posttraumatică pe stânga cu pareză distală pe stânga care s-a produs prin mecanism de presiune îndelungată cu obiect contodont cu suprafața limitată, poate data din 09 august 2013, condiționează o pierdere a capacității de muncă în volum mai mare de 10% și se califică ca vătămare corporală medie.

Totodată, Colegiul penal lărgit consideră neîntemeiate și motivele avocatului Sandu Serghei în numele inculpaților Cumpătă Sergiu și Garghel Igor, precum că *„de către instanțele ierarhic inferioare a fost încălcat în totalitate principiul individualizării răspunderii și pedepsei penale; instanțele nu au examinat și soluționat cauza penală într-un mod complet și obiectiv, ci doar au numit o pedeapsă egală pentru toți presupușii participanți; instanțele ierarhic inferioare nu au luat în considerație personalitatea inculpaților, situația familială a acestora, precum și că Cumpătă Sergiu are la întreținere copii minori”*, or, instanțele ierarhic inferioare corect au soluționat speța dedusă justiției, reținând că prin comportamentul manifestat în ziua de 09 august 2013 inculpații Bulgac Victor, Mitrofan Ion, Garghel Igor și Cumpătă Sergiu, au dat dovadă de o totală lipsă de respect față de societate, prin încălcarea grosolană a ordinii publice, manifestată printr-un cinism și obraznicie deosebită, cu aplicarea violenței asupra părții vătămate Lupașcu Timofei, fapt ce denotă prezența în acțiunile lor a elementelor infracțiunii de huliganism prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-le numite pedepse echitabile în limitele legii penale în baza acestui articol.

La fel, întemeiat a mai reținut instanța de apel, precum că de rând cu aceasta acțiunile lor se încadrează integral și la componența art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal cu calificativele *„vătămarea intenționată medie a integrității corporale, cu dereglarea îndelungată a sănătății, comisă de două persoane”*, fiind prezent un concurs real de infracțiunii, or, componența *„huliganismului”* nu absoarbe prin sine urmările prevăzute de art. 152 Cod penal, fiindu-le stabilite pedepse echitabile în limita minimă posibilă conform sancțiunii acestui articol.

Totodată, instanțele ierarhic inferioare la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, au ținut cont de prevederile art. 61 și 75 Cod penal, ce se referă la scopul pe care îl

urmărește privind restabilirea echității sociale și corectarea celor vinovați, întru prevenirea săvârșirii de către ei a altor fapte penale. Totodată, au ținut cont și de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale cum sunt gravitatea și caracterul prejudiciabil a faptei penale, atitudinea făptuitorilor față de cele săvârșite și urmările survenite în aspectul nerecunoașterii vinei și lipsei unei căințe sincere, personalitatea inculpaților care la locul de trai se caracterizează satisfăcător, manifestând o atitudine indiferentă față de faptele comise și urmările survenite la victima Lupașcu Timofei, necontribuind la recuperarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune, chiar dacă aceasta a suportat cheltuieli în legătură cu tratamentul medical.

7.4. Cu referire la motivele invocate în recursul avocatului Andriuța Violeta în numele inculpatului Bulgac Victor, precum că *„instanțele ierarhic inferioare au făcut trimitere la o probă care nu există de fapt, și anume la Raportul de expertiză medico-legală nr. 230 A din 19 noiembrie 2013, pe când la materialele dosarului există doar Raportul de expertiză medico-legală nr. 595 din 07 octombrie 2013; nici Raportul de expertiză medico-legală și nici raportul de examinare medico-legală nu poate fi apreciat drept o probă pertinentă, deoarece partea vătămată a fost examinată de medic abia peste aproximativ o perioadă de 2-3 luni de la data când s-a comis presupusa infracțiune, moment în care vătămarile corporale puteau să apară și în alte circumstanțe; potrivit pct. 6 din Regulamentul Ministerului Sănătății nr. 199 din 27 iunie 2003, privind aprecierea medico-legală a gravității vătămării corporale în cazul efectuării expertizei medico-legale a gravității vătămarilor corporale se întocmește „Raport de expertiză medico-legală”, iar în caz de examinare medico-legală la solicitarea organelor de drept sau la cererea persoanei vătămate – „Raport de examinare medico-legală”, Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate și constituie opinia subiectivă a recurentului, or, la (f. d. 35, vol. I) se regăsește Raportul de expertiză medico-legală nr. 230 A din 19 noiembrie 2013, întocmit de către expertul Rusu Nicolae, prin care în urma examinării medico-legală a cet. Lupașcu Timofei anul nașterii 1962 s-a determinat sindrom carpian bilateral, bloc moderat-sever de conducere, plexopatie postraumatică pe stânga cu pareză distală pe stânga care s-a produs prin mecanism de presiune îndelungată cu obiect contodont cu suprafața limitată, poate data din 09 august 2013, condiționează o pierdere a capacității de muncă în volum mai mare de 10% și se califică ca vătămare corporală medie.*

Cât privește invocarea precum că Raportul de expertiză medico-legală a fost întocmit peste o perioadă de 2-3 luni după producerea incidentului, Colegiul penal reține că nu poate influența asupra atragerii la răspundere penală a persoanelor vinovate de săvârșirea infracțiunilor incriminate, dat fiind faptul că partea vătămată a depus plângere la IP Soroca abia la 18 octombrie 2013 (f. d. 10, vol. I), din motiv că a dorit soluționarea cauzei pe cale amiabilă, prin urmare la 24 octombrie 2013 a fost pornită urmărirea penală conform semnelor infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) și 152 alin. (2) lit. e) și

f) Cod penal (f. d. 1, vol. I), iar la 19 noiembrie 2013 a fost emisă ordonanța de dispunere a efectuării expertizei medico-legală a cet. Lupașcu Timofei (f. d. 28, vol. I), astfel la aceeași dată a fost întocmit Raportul de expertiză medico-legală nr. 230 A din 19 noiembrie 2013 (f. d. 35, vol. I).

Necătând la aceasta, leziunile corporale depistate la partea vătămată se adevăresc și prin Raportul de expertiză medico-legală nr. 595 din 07 octombrie 2013, potrivit căruia la examinarea medico-legală a cet. Lupașcu Timofei anul nașterii 1962 se determină sindrom carpian bilateral, bloc moderat-sever de conducere, plexopatie postraumatică pe stânga cu pareză distală pe stânga care s-a produs prin mecanism de presiune cu obiect contodont cu suprafața limitată poate data din 09 august 2013, condiționează o pierdere permanentă a capacității de muncă în volum mai mare de 10% și se califică ca vătămare corporală medie (f. d. 27, vol. I).

Cât privește invocarea recurentului precum că *„în acțiunile lui Bulgac Victor nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate”*, Colegiul penal lărgit relevă, că din conținutul sentinței (f. d. 58, vol. II) și a deciziei instanței de apel (f. d. 227 – 230, vol. II), rezultă că instanțele ierarhic inferioare corect au încadrat acțiunile atât ale inculpatului Bulgac Victor, cât și a celorlalți inculpați Cumpătă Sergiu, Garghel Igor și Mitrofan Ion în baza art. 287 alin. (2) lit. b) și 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, și întemeiat instanța de apel a reținut interpretarea corectă dată de către instanța de fond la adoptarea sentinței, a normelor de drept penal, aplicabile cazului din speță, fiind dată o apreciere obiectivă a împrejurărilor faptice a cauzei în raport cu aspectele de drept penal ce reflectă elementele caracteristice a laturii obiective și celei subiective a componentelor de infracțiune menționate mai sus, or, din materialele cauzei penale, și anume din declarațiile părții vătămate date la urmărirea penală (f. d. 46, vol. I), care au fost consecvente și în prima instanță (f. d. 232 - 234, vol. I), unde acesta a declarat că *„cei patru vecini apropiindu-se de mine, fără nici un motiv, Cumpătă Sergiu cu Mitrofan Ion m-au apucat de picioare, iar Garghel Igor cu Bulgac Victor de subțiori și m-au dus până lângă un pilon de beton ce sprijinea o viță de vie, tot acest timp eu neînțelegând ce se petrece, îi rugam pe aceștia să mă elibereze la ce ei se râdeau, apropiindu-se de pilon ei m-au așezat jos la pământ cu spatele sprijinit de pilon, unde Garhel Igor cu Cumpătă Sergiu mă țineau, după ce primii doi cu o sârmă metalică m-au legat de după gât apoi au tras sârma pe subțiori și trăgându-mi brațele la spate li-au legat cu sârmă de pilon, apoi cu o bară metalică au rotit sârma strângându-mi puternic încheieturile mâinilor, tot acest timp eu îi rugam să înceteze acțiunile lor și să mă elibereze, deoarece aveam dureri puternice, mâinele se umfla-se și amorți-se, la ce cei patru se râdeau, îmi ziceau să plâng și să-i rog să-mi dea drumul, atunci am început a plânge, văzând aceasta, vecinii mi-au zis să emit sunete de animale și atunci mă vor elibera, tot timpul ei se râdeau, în acest timp eu pierzându-mi cunoștința mi-am revenit fiind stropit cu apă rece în față și am văzut că Bulgac Victor, dintr-un furtun mă stropea peste față, eu l-am rugat să înceteze*

la ce acesta râdea continuând să mă ude cu apă rece peste tot corpul și în față, iar când apa îmi nimerea în gură și mă înecam, el înceta să mă ude, apoi din nou mă uda, tot acest calvar a ținut aproximativ 30 min., și eu ne mai suportând durerile mi-am pierdut cunoștința”, rezultă expres că inculpatul Bulgac Victor împreună cu ceilalți inculpați Cumpătă Sergiu, Garghel Igor și Mitrofan Ion, au acționat în comun, având același scop, de a-l înjosi și intimida pe Lupașcu Timofei, au provocat durere și suferință fizică și psihică ultimului, care în momentul săvârșii infracțiunii de către inculpați, a perceput că infracțiunea îndreptată împotriva sa, este comisă în grup, iar argumentele instanțelor ierarhic inferioare în privința acestui aspect, sunt acceptate și însușite de către instanța de recurs, ori temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestora nu se identifică.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului precum că „*locul comiterii infracțiunii nu este un loc public*”, or, potrivit art. 131 lit. b) Cod penal prin faptă săvârșită în public se înțelege fapta comisă în orice alt loc accesibil dacă în momentul săvârșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane, astfel curtea gospodăriei lui Bulgac Victor, unde au derulat evenimentele, a fost accesibilă publicului, la momentul comiterii faptei, în ea fiind mai mult de două persoane.

7.5. Cu referire la motivele invocate în recursul avocatului Bobeica Vasile în numele inculpatului Mitrofan Ion, precum că „*nu s-a dat o argumentare motivată depozițiilor date de expertul legist cu privire la aparența vătămarilor corporale*”, or, atât prima instanța în sentință (f. d. 67, vol. II), cât și instanța de apel în decizie (f. d. 226, vol. II) au făcut referire la declarațiile medicului legist Rusu Nicolae, care a indicat că leziunile corporale depistate la partea vătămată Lupașcu Timofei, puteau fi produse în circumstanțele indicate de el, adică prin legarea membrilor superioare cu un fir metalic, negând producerea acestora în urma acțiunii directe cu un corp dur contodent.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului precum că „*acțiunile inculpatului Mitrofan Ion urmând a fi calificate drept contravenție prevăzută de art. 78 Cod contravențional*”, din motiv că art. 78 Cod contravențional prevede maltratarea sau alte acțiuni violente care au cauzat vătămare *neînsemnată* a integrității corporale sau vătămarea intenționată *ușoară* a integrității corporale care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății sau o pierdere neînsemnată, dar stabilă, a capacității de muncă, pe când prin Raportul de expertiză medico-legală nr. 230 A din 19 noiembrie 2013 (f. d. 35, vol. I), în urma examinării medico-legală a cet. Lupașcu Timofei, au fost depistate vătămări corporale ce au fost calificate ca vătămare corporală *medie*.

Prin urmare, corect și legal instanțele ierarhic inferioare au calificat acțiunile inculpatului Mitrofan Ion după semnele calificative *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, ce nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, fie de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime*

din capacitatea de muncă, săvârșită de două sau mai multe persoane, prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

8. În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursurile declarate sunt inadmisibile.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către avocatul Sandu Serghei în numele inculpaților Cumpătă Sergiu și Garghel Igor, de către avocatul Andriuța Violeta în numele inculpatului Bulgac Victor și de către avocatul Bobeica Vasile în numele inculpatului Mitrofan Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2016, în cauza penală privindu-i pe **Bulgac Victor XXXX, Cumpătă Sergiu XXXX, Garghel Igor XXXX, Mitrofan Ion XXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **02 martie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie

Alerguș Constantin

Moraru Petru